

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/44/2024
Identifikačné číslo spisu:	7123010673
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7123010673.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného O. N., ohľadom rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 2. júla 2024 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Reblána proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. augusta 2023, č. k. 4Tos/80/2023-23, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. N. sa odmieta.

Odôvodnenie

Mestský súd Košice uznesením z 30. júna 2023, sp. zn. 4PP/40/2023, rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietla žiadosť obvineného O. N. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/47/2015 z 9. júna 2016, rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 3T/112/2013 z 24. apríla 2014 a rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 3T/27/2009 z 18. mája 2009.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením z 23. augusta 2023, č. k. 4Tos/80/2023-35 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku („Tr. por.“) zamietol ako nedôvodnú.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Reblána podaním z 19. apríla 2024 (č. l. 59 - 64), ktorému predchádzalo podanie dovolania samotným obvineným podaním doručeným 9. januára 2024 (č. l. 44). Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por. s tým, že navrhol, aby dovolací súd na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov dovolaním napadnutých rozhodnutí a správnosť postupu konania, ktoré napadnutým rozhodnutiam predchádzalo a vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, súčasne aby zrušil napadnuté rozhodnutia (resp. iba to z dovolaním napadnutých rozhodnutí, pri ktorom sú pre to splnené zákonné podmienky) a chybné konanie, ktoré im predchádzalo a aby prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolateľ

napáda vyššie uvedené uznesenie mestského súdu v spojení s uznesením krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom v zásade namietal, že mu nebol ustanovený obhajca pre pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať a že súdy nedostatočne prihliadli na pozitívnu prognózu dovolateľa, keďže jeho aktuálny stav a situáciu hodnotili predpojaté, negatívne ovplyvnení jeho správaním v minulosti, ktoré však už necharakterizuje jeho osobnostné a mentálne nastavenie v súčasnosti a neodráža jeho motiváciu viesť riadny život.

Vzhľadom na spôsob rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní nie je potrebné, aby dovolací súd rozvádzal jednotlivé namietané pochybenia v ňom uvedené a odkazuje na jeho obsah v spise.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Košice I podaním z 15. mája 2024 (č. l. 67 - 69), v ktorom navrhla dovolanie bez vecného prieskumu odmietnuť podľa § 382 písm. b) Tr. por.

Vzhľadom na spôsob rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní nie je potrebné, aby dovolací súd uvádzal bližšie dôvody tohto vyjadrenia a odkazuje na jeho obsah v spise.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 17. júna 2024 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa dotknutého Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2024 rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal podané dovolanie spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou, a preto bolo nutné podané dovolanie odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. b) Tr. por., čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Jednou zo základných podmienok, ktoré musí dovolací súd zisťovať ešte pred tým, ako vôbec môže posudzovať obsah samotných v dovolaní vytýkaných pochybení, je to, či bolo dovolanie podané proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je možné dovolanie podať. Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371. Okruh rozhodnutí, proti ktorým je možné podať dovolanie, vymedzuje v prvom rade ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por., a to týmito rozhodnutiami:

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol [je zrejmé, že aj v tomto prípade musí ísť o rozhodnutie vydané na základe riadneho opravného prostriedku podaného proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), a nie proti akémukoľvek rozhodnutiu, čo vyplýva zo systematiky dotknutých ustanovení právnej úpravy dovolania].

V ustanovení § 368 ods. 2 Tr. por. sa vyjadrením „ak tento zákon neustanovuje inak“ síce otvára možnosť podania dovolania aj proti ďalším rozhodnutiam, avšak za podmienky, že je to výslovne ustanovené Trestným poriadkom. Tieto ďalšie rozhodnutia, proti ktorým je možné podať dovolanie, vyplývajú z úpravy dôvodov dovolania v § 371 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého môže dovolanie podať minister spravodlivosti aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Z danej právnej úpravy vyplýva, že právo podať dovolanie je v prípade § 371 ods. 2 Tr. por. viazané na osobu ministra spravodlivosti a v týchto prípadoch ho nemôže podať obvinený ani generálny prokurátor. Vyššie uvedený výklad dotknutých ustanovení Trestného poriadku je v súlade s ustálenou súdnou praxou (R 52/2016). V prípade týchto ďalších rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Tr. por., ktorého uplatnenie zákon priznáva výlučne ministrovi spravodlivosti. Z uvedeného vyplýva, že proti uzneseniu o zamietnutí návrhu odsúdeného na jeho podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, resp. proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti takémuto rozhodnutiu, je oprávnený podať dovolanie len minister spravodlivosti, nie však obvinený.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Tr. por. odmietol ako podané neoprávnenou osobou, pričom v takom prípade pre nesplnenie jednej zo základných procesných podmienok konania sa dovolací súd ani nemohol meritórne zaoberať pochybeniami vytýkanými v dovolaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.